

ἀστυνόμε... Ἐχετε εὐχαρίστησι νὰ μοῦ δώσετε τὸ μπαστοῦνι σας ;
Ἐτοι μπορεῖτε νὰ γράφετε καλλίτερα ...

Άστυν. (στέκει ὅρθιος καὶ βγάζει ἐν σημειωματάριον). Σὺ όνομά-
ζεσαι Νικόλαος Σαντινῆς. (Πρὸς τὴν Nírav) Καὶ σεῖς ;

Níra. Níra Μορέτη.

Άστυν. (γράφει). Ποια εἶναι ἡ σύζυγος ;

Ίδα. Ἐγώ.

Άστυν. Πῶς όνομάζεσθε ;

Ίδα. Ήδα Μορέτη.

Άστυν. Οἱ γονεῖς σου ;

Ίδα. Σαλβατώρ καὶ Ιουλία Βιαγκίνη.

Άστυν. (πρὸς τὴν "Ídan"). Σεῖς λοιπόν εἰσθε ἡ ἔρωμένη ...

Ίδα. (ὑψώνει τὰ χέρια σᾶν νὰ προσπαθῇ ν' ἀμυνθῆ). Ο Νίκος
ἔτοποθετήθη εἰς στάσιν ὥστε νὰ δύναται νὰ τὴν βλέπῃ χωρὶς νὰ
τὸν βλέπῃ δ Ἀστυνόμος. Τῆς κάρει νοήματα ἀπειλητικὰ ὅπως τὴν
ἔξαγανκάσῃ νὰ εἴπῃ : rai).

Άστυν. Απαντήσατε... Σεῖς εἰσθε ἡ ἔρωμένη τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου,
τὸν δποῖον δ σύζυγός σας συνέλαβεν ἐξερχόμενον ἀπὸ ἐδῶ μέσα;
(δ Νίκος ἐξακολούθει τὰς ἀπειλάς του χωρὶς νὰ τὸν βλέπουν ἐννοεῖ-
ται οἱ ἀστυνομικοί).

Ίδα. (μὲ τὸ κεφάλι ὑψηλά). Ναι ! .. ναι ! .. ἐγὼ ημουν ἡ ἔρω-
μένη ... (πίπτει λιπόθυμος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Níras).

Άστυν. Πολὺ καλά. (πρὸς τοὺς ἀστυφύλακας). Ερευνήσατε τὰ
κρεββάτια... τ' ἀρμάρια... δλα γύρω ...

(Πίπτει ἡ αὐλαία).

• Ρώμη 10—12 Φεβρουαρίου 1907.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(ἀπὸ τὴς «Ἐκατὸ Φωνὲς»)

ΧΑΙΡΕ, Γυναικα Ἐσύ, Ἀθηνᾶ, Μαρία, Ἐλένη, Εύα !
Νά, ἡ ὥρα σου ! τὰ ὄραια φτερὰ δοκίμασε καὶ ἀνέβα,
καὶ καθὼς εἶσαι ἀνάλαφοη, καὶ πιὰ δὲν εἶσαι ἡ σκλάβα,
πρὸς τὴ μελλόμενη ἄγια γῇ προτήτερα ἐσὺ τράβα.
Κ' ἐτοίμασε τὴ νέα ζωή, μιᾶς νέας χαρᾶς ὑφάντρα,
κ' ὑστερα ἀγκάλιασε, ὑψώσε καὶ φέρε ἐκεῖ τὸν ἄντρα,
καὶ πλάσε τὴν πρωτόπλαστην, ὡς Ἀγάπη ἐσύ, ἀρμονία,
ἐσύ Ὄμορφιά, Σοφία ἐσύ, Πειθώ καὶ Παρθενία.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ